

SÖZCÜKLER

Kültür – Sanat - Edebiyat

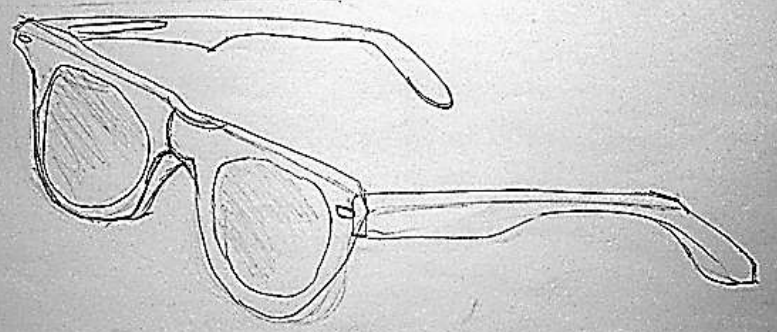
Yıl: 2015-2016
Sayı: 3

Elif Özgü KONAK
YAĞMUR

Ağaçlar yapraklarını savurur
Sonbaharın gelişiyle
Umudunu yitirmiş
İnsan misali

Rahatlatıyor insanı
Şu yağmur taneleri
İnsanın ruhuna işliyor
İnceden inceye ...

Haydar Efe ELÇİ

Ilgın Su MERCAN
AYNA

İnsan ne zaman kendini kötü hissederse başka birine o kişiyi iyi etkileyecek şeyler söylesin. İnsanlar ayna gibidirler yani ne yaparlarsa bunların sonuçlarına da katlanırlar, ya iyi ya kötü bu insana bağlıdır ve bu ya insanı üzer ya da insana mutluluk verir. Bu durumda şu üçü olabilir:

MUTLULUK
ÜZGÜNLÜK
KIZGINLIK

Bu insanın hal ve davranışlarına göre değişir. Her insan mutlu olmayı hak eder ama bazı insanlar vardır bu insanlar hak etmeseler de mutluluk denen o soyut şeyi elde edebilirler. Dediğim gibi mutluluk ve hak etmek. İnsana iyi davranmak zor mu? Değil ama bazı insanlar var ki iyilik, iyimserlik, hoşgörü onlara karşılıksız gelir. Yani demek istiyorum ki onlar “Bana ne gibi bir iyiliği olabilir ki?” diye düşünürler ve bunun sonucunda da iyimser olmamayı seçerler, sadece kendilerini düşünerek yaşarlar. Ama ” Pollyanna” gibi olmasak daha iyidir. Bilmeyenler için özetleyeyim. Pollyanna çok iyimser ve iyi bir kızdı ama onun bu abartılı iyimserliği onu zor durumlara soktu. Abartmaya gerek yok. En ufak olayda tatsızlık çıkarmaya gerek yok. Mutlu olalım sağlıklı olalım değil mi?

İnsanlar mutlu olmak için, örneğin,
Temiz hava alırlar.
Kitap okurlar.
Arkadaş aile vb. ile görüşürler.

Bu arada insan başkalarını düşünüp kendini yok sayarsa bu da kötü olur. Çünkü her insan değerlidir, her insan eşittir. İnsan hem kendini hem de başkalarını düşünmeli, böylece hem kendine hem de başkalarına yararı olur kişinin. Bu en iyi seçim olacaktır.

NE ÖĞRENDİK

İnsanlar ayna gibidirler.

Mutlu olalım.

İnsanları da düşünelim, sadece kendimizi düşünmeyelim.

Ethem ATEŞ

HAYATIN İÇİNDEN

Hayat, aslında kime sorsan iş, güç, koşturmaca... Sadece bu üç kelimenin içinde neden duruyoruz? Yorgunluk yerine bir dala tutunup bırakmamak, ağacın en tepelerine çıkmak yerine daldan düşüp canımızı acıtıp sıradan oluyoruz. Her şeyi kafaya takıyoruz veya efsane olmak yerine sıradan oluyoruz, peki ama neden sıradanlık?

Hayat bırakıp, salmak değildir kendini. Sırf dövmüşmek istemediğin halde dövüşü sevmektir. Bir ağaç devrildikçe diğerine atlamaktır. Yaptığın işin en tepe noktasını hedeflemektir. Düşme riski olduğu halde düşmekten korkmamak...

Hayat idealistleri sever, yere düşenleri sadece tekmeler, işte yaşamak budur. Bazen ağacın en tepesine çıkmaya çalışırken karşına engeller çıkar. İşte bu engellere elinden gelen en güzel cevapları verebilmelisin, maddi ve manevi hepsini. Sonra istediğin yere ulaşırsın ve aşağı bakarsın ki o engeller senin yerini almaya çalışanları yani güçsüzleri acımasızca iter, ödeşirsiniz. Bunları yapabilmemiz için tırmanmanız lazım, durmadan.

İşte ideale kavuşmanın aşamaları bunlar. Hayatta her zaman güçlü ayakta kalır, sen sakın yere düşme çünkü, hayat yere düşmek için çok kısa.

Sude Nur PEKVARDAR

DOĞA VE ÖZGÜRLÜK

Bir insan nasıl yaşıyorsa özgür
Ağaçların da hakkı var yaşamaya hür
Nefes almak istiyorsan bir ömür
Kesme, kirletme ormanları kalsın gür

Temiz nefes, temiz denizle başlar
Atma çöplerini denize
Çöp tenekelerinin yerine
Unutma, bir ben ben deme
Hayat seninle akmaya başlar

Sude ÇİÇEKLIYURT

Aylin ÖNAL

YILDIZLARIN ALTINDA

Yıldızların altında
Oturmak isterim
Ölmeden önce
Bir kez olsun parlıtlarını izlemek

Yıldızların altında
Seni görmek isterim
Çiçeklerin arasında
Bir kez olsun doyasıya sarılmak

Yıldızların altında
Uyumak isterim, sonra uyanmak
Sımsıcak çayıyla hafif rüzgarda
Bir kez olsun kitap okumak

Yıldızların altında
Bir kez olsun fotoğraf çekmek
Acı çekmeden fotoğraflara gülümsemek

Yıldızların altında
Koşup oynamak isterim
Bir kez olsun sohbet etmek
Rengarenk gökkuşağına uyanmak
Bir kez olsun hayallere dalmak

Yıldızların altında
Gülmek isterim pervasızca
Bir kez olsun anıları hatırlamak
Yıldızların altında
İyileşmek isterim
Bir gün olsun ölümü düşünmeden, acı çekmeden
Bir kez olsun seni görmek
Yıldızların altında..

Elif Baharnaz YILMAZ
BAŞLANGIÇ

İlk gözümü açtım. İki kişi var bana bakan birisi küçük boylu ve güzel, hatta makyajlı. Diğeri tombul göbekli ve gözlüklü, bana güzel kızım diyen. Yanımda da biri var onun kucagında yatıyorum. Birden kapıdan giren pembe eldivenli hanım beni alıyor. İlk önce korkmuştum ama beni bebek arkadaşlarımın yanına, kuvöze götürünce sakinleştim. Arkadaşlarım da kuvözdeydi. Pembe eldivenli hanım beni ve arkadaşlarımı bıraktığı odadan çıktı. Yanımdaki arkadaş ağlıyordu, ben de onu taklit edip ellerimi ve ayaklarımı kımıldatarak bağırarak ağladım. Önümde bir cam vardı. Az önce pembe eldivenli hanımın beni aldığı odadaki kişiler de camdan bana bakıyorlardı. Bir yandan pembe eldivenli hanıma benim durumumu soruyorlardı. Ben de manasız gözlerle onları izliyordum. Birkaç gün kuvözde kaldım. Sonunda pembe eldivenli hanım beni alıp gözlerimi ilk açtığımda gördüğüm insanların yanına götürdü. Ve beni tombul, göbekli olan adama verdi. Küçük boylu, güzel kız ise kardeşime dokunabilir miyim, diye tutturdu. Birkaç gün önce kucagında yattığım kadın artık ayağa kalkmıştı. Beraber bir yere gittik, evimizmiş, odam pespembeydi. Odamda iki ihtiyar vardı. Biri kadın, diğeri erkekti. Tombul, göbekli adam bana güzel kızım ben senin babanım, bu da annen çocuğum, deyip beni beşiğime koydu. Doğrusu yatağıma hemen alışımdı. Çünkü epey rahat ve yumuşacıktı. Yatağım kaybolursa bundan tanırım. Bebek pembesi olan yumuşacık ipliklerle dikilen ve yatarken çiçek kokusuyla büyüleyen yatak benimdi. Günlerimin çoğu yatarak ya da mama yiyerek geçiyordu. Sonunda yürümeye başlamıştım. Pek de başarılı sayılmazdım; vazo, bardak, telefon ve evin camı ilk zayıtlarımdı. 1. Yaş günümde pastamı elimle yemiştım. Bir sürü hediye alınmıştı. Benim en sevdiğim hediye ise al yanaklı kıvrırcık saçlı olan sevimli bebeğimdi. Onu bana ablam Dilara almıştı. Hala saklarım o bebeği. Neden mi? Çünkü anlarımı hatırlarım ona baktığımda. Her gün yatağımın başındadır. Onunla yatarım her zaman

İlkokulda karnem harikaydı. Şu an 5. Sınıftayım eminim karnem yine iyi olacak. Bu arada ben bebekken böyle şeyler düşünmüyordum. Su gibi akıcı, şiiir gibi vurucu, ışık gibi kuşatıcı, olmak bir öykünün başı gibidir. Ben de her anımı böyle geçirmeye çalışıyorum. Bir hayatta eğer bu kadar yazılacak çok şey varsa ve ben az yazıyorsam şu yüzdendir; o büyülü ilk sözcükleri bulup yakıştırmanın, söze o öyküyü sürükleyip götürecektir bilgelik ve ustalıklarla başlamanın güçlüğündedir.

Nur Bahar ÖZDEMİR

Aylin ÖNAL

ANNEM

Anne sesin geliyor kulağıma ,
Anne kalbimin neşesi sensin ,
Anne sen bir meleksin .
Annem uçarsın tepemde ,
Annem beyaz bir melek ,
Atar kalbi tık
Yüreğimde cınladı güzel sesin ,
Seni çok seviyorum...

Zeynep ÇELİK BOSNA HERSEK

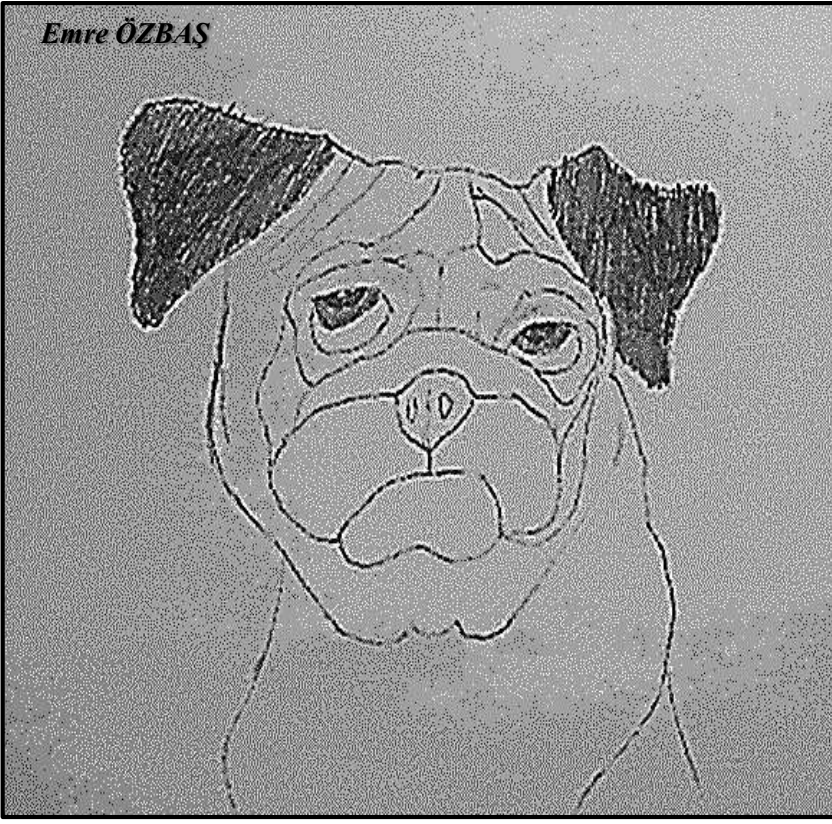
Otobüsten sağıma soluma doğru bakıyordum . Her tarafta bombalanmış evler kurşun izleriyle dolu duvarlar bir hüznle bana bakıyordu . Mostar köprüsüne doğru ilerlemeye başladık. Sanki yavaş yavaş bu üzüntü bir mutluluğa dönüşüyordu . En sonunda bir çarşıya vardık ve burada dört saatlik serbest vakit dilimimizi geçirmek üzere yol arkadaşlarımızdan ayrıldık . Çarşığı biraz dolaştıktan sonra bir caminin yanına geldik . Sanırım buranın ilgi çekici olmasının sebebi karşısında bir kilisenin bulunmasıydı. Müminler camide namaz kılarken Hristiyanlarda karşıdaki kilisede ibadetlerini yapıyorlardı .Kiliseyle camiye biraz gezdikten sonra Mostar Köprüsü'ne doğru yürümeye başladık . Mostar Köprüsüne vardığımızda hem Mimar Hayrettin'i anarak hem de Mostar Köprüsü'nün hikayesini dinleyerek 99 basamağı çıkıp karşıya geçmeyi başardık. Aslında Mostar Köprüsü'nün uzunluğundan değil kalabalık olmasından yorulmuştum. Karşıya geçtiğimizde küçük bir çarşıyla karşılaşmıştık. Çarşıda biraz gezinirken kaybolduk ama bu seferki kaybolmamız bizim Mimar Hayrettin'in Mostar Köprüsü'nü yapmadan önce yaptığı köprüyle karşılaşmamıza bir vesile oldu . O köprü Mostar Köprüsü kadar büyük olmasada yaklaşık 55 basamaklıydı . Ama şekli ve şemaliyle Mostar Köprüsü'nü anımsatıyordu. Orada biraz gezindikten sonra köprüye doğru ilerlemeye başladık . Oralardaki bir kafeteryaya oturup köprüyü seyre daldık . Birden para toplayan adamlar ve köprünün üstüne çıkıp atlayacağını söylen çılgın insanlar gördük .En sonunda bir adam köprünün üstünden, gözünü kırpmadan suya atladı gerçekten. Hepimiz çok şaşırılmıştık, tam o sırada serbest zamanımızın dolmak üzere olduğunu fark ettik ve geldiğimiz yöne doğru yürümeye başladık . Karşıma rengarenk dondurma satan bir dondurmacı çıktı. Bunu gören babam, kardeşim ve bana üçer top dondurma ve limonata aldı . Masalarda yer kalmadığı için Boşnak bir teyzenin masasına oturduk ve dondurmamızı yiyip limonatalarımızdan küçük yudumlar aldık.

Pınar ESKİOĞLU

Bosna'nın dondurması ve limonatası muhteşemdi . Dondurmamız ve limonatomuz bittiğinde buluşma noktasına doğru yavaş yavaş yürüdük. Buluşma noktasında bizi tur rehberimiz karşıladı . Bize birazdan köfte ve leziz Boşnak böreği yapan bir lokantaya götüreceğini söyleyince sevinçten havalara uçtum . Süre dolmak üzereydi ve herkes buluşma noktasındaydı. Biz de hemen lokantaya doğru yöneldik. Lokantaya vardığımızda Mostar köprüsünü görebileceğimiz bir masaya oturup yiyeceklerimizi söyledik, bir de yemekler dışında bir de ayran siparişi verdik. Yemekler ve içecekler geldiğinde ayranın bir tuhafılık olduğunu fark ettim . Çünkü, bu bir yoğurttu. Ama üstünde ayran olduğu yazıyordu . Bu ikinciydi geçen seferde Fransa'da elma suyu yerine elma ve su getirmişlerdi. Bu Avrupa ülkelerini anlayamadığım kesindi. Bunu düşünmeyi bırakarak köftemden bir ısırık daha alarak karşıdaki manzaranın keyfini çıkarmaya başladım. Yemeğim bittikten sonra dondurmanın limonatanın köftenin ve ayranın üstüne Boşnak böreği ve trlice yedim . Tur rehberimiz olayları anladıktan sonra bana hayretler içerisinde baktı. Annem ve babam hala köftelerini yiyorlardı. Aslında tek onlar değil turdaki diğer arkadaşlar ve özellikle babamın arkadaşının çocuğu çok yavaş yiyordu . Benim yemeğim bittiği için ellerimi yıkamak üzere lavaboya yöneliyordum ki masamızın hemen karşısında elimizi yıkamak için konulmuş bir çeşme duruyordu. Her Türk'ün şaşıracağı gibi ben de şaşırılmıştım bu duruma, ellerimi yıkadıktan sonra babamla biraz hava almaya çıktık. Türkiye'deki kuzenlerime bir sürü hediye aldım. Bu hediyeleri alırken herkes yemeğini bitirmiş ve yavaş yavaş otele gitmek için hazırlanıyorlardı . Biz de onlarla birlikte hazırlanarak otobüse bindik, otelimize giriş yaptık ve herkes dinlenmek için odasına çekildi.

2,3 gün sonra da Ankara havalimanına iniş yapıp evimize ayran özlemiyle girdik.

I. Okumak Nedir?

Merhaba, bugün sizinle üzerinde uzun uzun düşündüğüm şeyleri paylaşacağım. Sizce okumak nedir? Elimize bir kitap alıp sadece yazılanlara göz atmak mıdır? Bence çok daha fazlası var. Okumak bizi başka diyarlara, ülkelere götürür. Bir bakmışız uçuyoruz, bir bakmışız Alaaddin'in sihirli halısıyla geziyoruz, bazen padişah, sultan olmuşuz, bazen de Eskimolara komşu olmuşuz. Bu hayal gücümüzü genişletir. Bir benzetme yapalım. Nasıl evimizin kilidini anahtar açıyorsa, beynin kilidini de kitap açar. Kitabın yararlarını saymaya kalksak sayamayız. Ama ben sizlere bazılarını söyleyeyim. Bence en önemlisi kelime haznemizdeki kelimelerin, tümcelerinin, ifadelerin artmasıdır. Çünkü bilmediğimiz binlerce kelimeyi o kitaptan öğreniriz; bir başka faydası ise kendimizi daha rahat ve güzel anlatmamızdır. Bir diğer özellik de okul hayatımızda, girdiğimiz sınavlarda, çözdüğümüz sorularda bize ne sorulmuş hemen anlarız. Bütün bunlar kitap okumamıza bağlı.

II. Peki Kitap Okumazsak Ne Olur?

Bazı insanlar kitap okumasalar hiçbir şey olmayacağını sanırlar. Halbuki kitap okumasak kendimizi ifade edemeyiz. Bu durum hayatımızı büyük oranda etkiler. Kitap okumak bizi sıradan olmaktan kurtarır. Aslında daha çok yararı var ama ben bütün yararlarını size açıklayamam.

III. Peki Kitap Okumak Masraflı mıdır?

Sizce kitap okumak masraflı mıdır? Bana sorarsanız değildir. Çünkü kitabı para ile alabildiğimiz gibi kütüphanelerden de yararlanabilir, yardım derneklerinden kitap alabiliriz. Ayrıca, gezmek her ne kadar eğlenceli olsa da imkanımızın olmadığı hallerde bir şeyler öğrenmek için gezmeye gerek yoktur. Bazen bir kitap bize gezmekten daha çok şey öğretir.

IV. Son Olarak...

Sizlere anlattığım gibi kitap okumak bizi başarıya götürür ve bence kitap okumanın yaşı ve sınırı yoktur. Kitap okumayı ihmal etmeyin.

Özge Duru YALÇIN
EMEK

Öğretmenlik ne kadar güzel bir meslek değil mi? Hayata hazır olmayan çocukları hayata hazırlamak, onların yolunu aydınlatmak... Gurur verici bir meslek. Gurur verici olmasının yanı sıra tatlı da bir zorluğu var tabi. Onca öğrencinin sorumluluğunu alıyorsun üstüne. Onlara sürekli örnek olmalısın, gerek davranışlarıyla gerekse söyledikleriyle. Sürekli yenilikleri takip etmek zorundasın. Öğrencilere kendini ve dersini sevdirmelisin. Bunların sonucunda mutlu ve başarılı bireyler görürsün karşında.

Şimdi biraz da onların öğrencilerine değinelim. Okulun ilk günü bakarlar, incelerler öğretmenlerini. Ben de yaşadım bunları. Yaşıyorum da hâlâ. Acaba iyi biri mi? Sinirli mi? Beni sevecek mi? Bu düşünceler geçiyor hep aklımdan. E tabi onlar da acemi oluyorlar başta. Niye dediğinizi duyar gibiyim. Niye mi? Çünkü adlarını ezberlemeye çalışıyorlar. Kime nasıl davranacaklarını bilmiyorlar. Zamanla hepsi alışıyor tabi birbirlerine. Aile gibi oluyoruz okulda. Biz öğretmenlerimiz ve arkadaşlarımızla öğretmenlerimiz de bizler ve meslektaşlarıyla ailelerimizden daha çok vakit geçiriyoruz. Çok seviyorum öğretmenlerimi. Bugüne kadar ki ve bundan sonraki eğitim hayatımda bende emeği olan ve olacak olan tüm öğretmenlerimin ellerinden saygıyla öperim.

Ethem ATEŞ
YEŞİL BURSA'NIN YEŞİL ZEYTİNLERİ

O güzelim zeytinleri arıyor gözüm.
 Bol bol olan zeytinleri işte,
 Tadı belli olan zeytinleri
 Yeşilin her tonunu bulabileceğiniz zeytin ağaçlarını

Bursa'da yürüyüşe çıktığınızda
 Zeytinleri toplayan amcaları, teyzeleri
 İğne iğne olan yaprakları arasında top top olan zeytinleri
 İçinde uyandıran o huzuru arıyor gözüm

Yolda gezerken zeytinlerini tattıran amcaları
 Gözün gibi bakmayınca kıt veren zeytinleri
 Nereye eksen oradan çıkan
 Bursa'nın zeytinlerini istiyor özüm

Balkonda kahvaltı ederken, denizi izlerken
 Balkona sarkan o yemyeşil zeytinleri istiyorum
 Ekmeğini yağına batırabileceğim zeytinleri
 Bursa'nın zeytinleri istiyorum

Acıktığında ekmekle peynirle yenebilen zeytinleri
 Bursa'ya gittiğinde karşına çıkan ilk ağacın meyvesini
 Bursa'nın zeytinini istiyor özüm
 Çünkü bir yıldır görmemiştir gözüm